

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-umtk@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 17. фебруар 2012. године

Предмети бр. 26/10, Славиша ДОБРОСАВЉЕВИЋ; 39/10, Зорица ДЕЈИЋ; 83/10, Живојин ПЕРИЋ;

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 17. фебруара 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба г. Славише Добросављевића (предмет бр. 26/10) уложена је и уписана 29. марта 2010. године, жалба гђе Зорице Дејић (предмет бр. 39/10) уложена је 29. марта 2010. године и уписана је 30. марта 2010. године, а жалба г. Живојина Перића (предмет бр. 83/10) уложена је 29. марта 2010. године и уписана је 1. априла 2010. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

2. Сви жалиоци су становници Косова. Они наводе да су до 1999. године били запослени у различитим друштвеним предузећима на Косову; конкретно, г. Добросављевић био је запослен у предузећу „Бошко Цакић“ у Урошевцу, гђа Дејић је била запослена у предузећу „Фармед“ у Приштини, а г. Перић је био запослен у предузећу „Клокот Бања“ у Витини. Жалиоци тврде да су након доласка УНМИК-а јуна 1999. године били приморани да напусте своја радна места из безбедносних разлога.
3. Након што је сазнала да је њено друштвено предузеће приватизовано, гђа Дејић поднела је захтев Косовској повереничкој агенцији (КПА) за своје укључивање у групу радника за које се сматра да су стекли право да добију удео од 20% прихода од приватизације. Друга два жалиоца нису поднела захтеве КПА, упркос чињеници да су предузећа у којима су некада радили такође приватизована. Када је КПА објавила свој коначни списак радника који су стекли право да добију 20% прихода од приватизације ових предузећа, ниједан од жалилаца није се налазио на одговарајућим списковима.
4. Жалиоци су се жалили на одлуку КПА Посебној комори Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију (Посебна комора). Дана 31. јануара 2007. године, Посебна комора донела је пресуду којом је одбацила жалбу г. Добросављевића као неосновану јер није предочио чињенице које показују да је до његовог отпуштања из друштвеног предузећа у коме је раније радио дошло из дискриминаторних разлога, те стога није стекао право да добије удео од прихода од приватизације. Дана 31. јануара 2007. године, Посебна комора донела је пресуду којом је одбацила жалбу г. Перића као неприхватљиву јер је била поднета ван законског рока. Дана 28. фебруара 2007. године, Посебна комора донела је пресуду којом је одбацила жалбу гђе Дејић као неприхватљиву јер је била поднета ван законског рока.

III. ЖАЛБЕ

5. Жалиоци се жале на чињеницу да нису укључени у коначни списак радника који су стекли право да добију део прихода од приватизације предузећа у коме су радили.

IV. СПАЈАЊЕ ЖАЛБИ

6. Комисија одлучује, сходно правилу 20 свог Пословника, да споји ове три жалбе.

IV. ПРАВО

7. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

8. У складу са чланом 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија сме да се бави предметом само у року од шест месеци од дана доношења коначне одлуке. Сврха правила од шест месеци је да промовише правну сигурност и да обезбеди да се предмети који покрећу питања према УНМИК-овој Уредби бр. 2006/12 решавају у оквиру разумног временског рока (видети, као пример, пресуду Европског суда за људска права (ЕСЉП) у случају *Опуз против Турске*, бр. 33401/02, од 9. јуна 2009. године, § 110).
9. Тамо где је жалиоцу или његовом заступнику уручен примерак коначне одлуке у писаној форми, предмет и сврха прописа од шест месеци су најбоље постигнути мерењем периода од шест месеци који тече од датума достављања те писане одлуке (пресуда ЕСЉП, *Ворм против Аустрије*, од 29. августа 1997. године, *Извештаји о пресудама и одлукама*, 1997-V, стр. 1547, § 33).
10. Иако из поднесака жалилаца Комисији није јасно када су њима или њиховим заступницима уручени писани примерци горепоменутих одлука Посебне коморе, од којих је последња донета 28. фебруара 2007. године, могуће је закључити да су они примљени у разумном временском року од датума доношења одлука.
11. Комисија напомиње да су жалбе уложене 29. марта 2010. године, више од три године након доношења горепоменутих одлука Посебне коморе.
12. Према томе, жалбе се налазе ван временског рока од шест месеци наведеног у члану 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ НЕПРИХВАТЉИВИМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући